

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ ЈАВНОЈ РАСПРАВИ О НАЦРТУ ЗАКОНА О БИМЕДИЦИНСКИ ПОТПМОГНУТОЈ ОПЛОДЊИ

Закључком Одбора за јавне службе 05 број 011 – 541/2016, на основу члана 41. став 1. Пословника Владе („Службени гласник РС“ бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), на предлог Министарства здравља утврђен је Програм јавне расправе о Нацрту закона о биомедицински потпомогнутој оплодњи.

У складу са утврђеним програмом јавне расправе, Министарство здравља је спровело јавну расправу у периоду од 22. јануара 2016. године до 11. фебруара 2016. године, за представнике државних органа, јавних служби, представнике здравствених установа, стручну јавност и друге заинтересоване учеснике, а текст Нацрта био је постављен на сајту Министарства здравља, www.zdravlje.gov.rs, на сајту Управе за биомедицину, www.upravazabiomedicinu.gov.rs, на сајту Канцеларије за сарадњу са цивилним друштвом www.civilnodrustvo.gov.rs и на порталу е-управе. Такође је јавност имала могућност да предлоге, сугестије, иницијативе и коментаре достави на електронску адресу: zakonbpro@gmail.com или писаним путем Министарству здравља, Управи за биомедицину, Београд, Пастерова бр. 1, са назнаком: „За јавну расправу о Нацрту закона о биомедицински потпомогнутој оплодњи”.

У току трајања јавне расправе организована је презентација Нацрта закона у Београду, 10. фебруара 2016. године, у Привредној комори Србије.

На презентацији Нацрта закона у току јавне расправе учествовали су чланови Радне групе за израду Нацрта закона о биомедицински потпомогнутој оплодњи и то: проф. др Ана Митровић, проф. др Иван Тулић, Лела Шурлан, ембриолог, проф. др Звонко Магић, др Слободан Бјелотомић, др Александра Влацић, др Војислав Лукић, Злата Жижих дипл. правник, као и в.д директора Управе за биомедицину, др Ненад Милојичић.

У току јавне расправе свим учесницима је представљен Нацрт Закона о биомедицински потпомогнутој оплодњи, након чега је спроведена дискусија у вези предлога, примедби и сугестија које су дате на горе поменути Нацрт. Такође, у периоду трајања јавне расправе путем електронске поште пристигао је један предлог и једна сугестија.

Чланови радне групе су детаљно размотрили све наведене примедбе, сугестије и предлоге и поступили на следећи начин:

1. Предлози који се односе на упућивање на постојеће прописе у циљу јаснијег дефинисања појмова (члан 26.- ванбрачна заједница, члан 58. - 15. година ако је способно за расуђивање, члан 60.) прихваћени су и интегрисани у постојећи Нацрт закона;
2. Бројни предлози у вези члана 19. тачка 1. да члан тима за БМПО буде доктор медицине - специјалиста гинекологије без субспецијализације из фертилитета и стерилитета, односно уже специјализације из фертилитета и стерилитета, се не прихватају јер је област високо специјализована делатност која тражи и високо специјализоване кадрове, а то поред специјализације захтева и субспецијализацију, тако да практично искуство није довољно. Наиме, у току специјализације ова област је само делимично обухваћена т.ј. нису дати ни обрађени сви аспекти делатности БМПО, у теоријском и практичном погледу, који су од изузетног значаја за обављање поступака БМПО, али је Радна група, узимајући у обзир предлоге и сугестије стручњака из ове области дате на јавној расправи, у прелазним и завршним одредбама оставила да се та одредба примењује од 1.7.2018. тако да је практично остављено време да потенцијални кандидати испуне услов прописан законом.
3. Предлог да се члан 32. став 4. избрише није прихваћен јер се предложеним решењем избегава сукоб интереса, те је овим решењем прихваћена и међународна пракса да о том предлогу не одлучује доктор који је дао предлог.

4. Предлог да у члану 48. став 2. – да Управа не даје сагласност јер би да процедура непотребно зауставила, односно продужила саму процедуру БМПО (писмено је сугестија упућена и од тима за БМПО Клиничког центра Војводине) није прихваћен јер је за сваки појединачни случај прописан чланом 48. ставом 1. за које мултидисциплинарно веће даје мишљење за вршење ПГД постоји довољно времена за дозволу за дијагностички поступак од стране Управе.

Наиме, у случају опасности од преношења наследне болести, случају дијагностике хромозомске и генетске болести, у породици пара постоји податак из анамнезе који недвосмислено указује на одређену вероватноћу преношења болести на потомство.

У случају када се као разлог за ПГД наводи поновљен неуспех код више узастопних поступака ВТО разлог за одобрење Управе је нарочито пожељан јер ова врста индикације није ни близу општег концензуса у оквиру стручне заједнице.

Из тог разлога тим за БМПО током припреме пара за нови поступак ВТО има довољано времена да упути предлог мултидисциплинарном већу које ће дати мишљење и упутити Управи ради добијања дозволе.

5. Предлог да казнена политика буде оштрија због осетљивости предмета овог закона се прихвата.
6. Поједине сугестије и предлози били су драгоцени, али сувише специфични и нису могли бити интегрисани у текст Нацрта закона. Узети су у обзир те ће бити интегрисани у предвиђеним подзаконским актима након усвајања Закона.

По завршеној јавној расправи може се, као општи закључак, истаћи да је јавна расправа на Нацрт закона о биомедицински потпомогнутој оплодњи спроведена без икаквих проблема, са задовољавајућим резултатима.